

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 220/2020-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní o ústavnej sťažnosti maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného zákonným zástupcom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 185/2011 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo maloletého [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 185/2011 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 185/2011 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prierahov.

3. Maloletému [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré mu j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý nahradiť maloletému [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 450,29 € (slovom štyristopäťdesiat eur a dvadsaťdeväť centov) na účet jeho právnej zástupkyne, advokátskej kancelárie URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 220/2020-18 zo 16. júna 2020 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného zákonným zástupcom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 185/2011 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti k postupu okresného súdu v napadnutom konaní uviedol, že jeho predmet sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý je vedený pod sp. zn. 3 K 95/2010 (ďalej len „konkurz“). Sťažovateľ v právnom postavení veriteľa si v konkurze prihlásil pohľadávku v celkovej výške 29 162,13 € z právneho dôvodu, ktorým je nárok na vyrovnací podiel. Prihlásená pohľadávka bola správcom popretá, a preto sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky popretej pohľadávky. Konanie bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 1 Cbi 58/2011. V uvedenom konaní bol okresný súd taktiež nečinný a k zastaveniu konania došlo z dôvodu späťvzatia žaloby sťažovateľom po 8 rokoch, pretože popretá pohľadávka bola správcom napokon uznaná.

3. Sťažovateľ sa až v roku 2019 oboznámil so skutočnosťou, že je proti nemu ako žalovanému vedené pred okresným súdom napadnuté konanie. Okresný súd až 6. júna 2018 vydal uznesenie, ktorým prvýkrát vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril k žalobe doručenej okresnému súdu 19. októbra 2011. Predmetné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené až v marci 2019 a sťažovateľ naň reagoval podaním z 29. marca 2019. Sťažovateľ uviedol, že okresný súd svojou nečinnosťou neporušuje len práva sťažovateľa označené v ústavnej sťažnosti, ale súčasne marí aj možnosť ukončiť konkurz.

4. Je nesporné, že napadnuté konanie nie je ani po 9 rokoch právoplatne ukončené, a preto je podľa názoru sťažovateľa jeho ústavná sťažnosť dôvodná. V súčasnosti došlo k zmene zákonnej sudkyne, čím v napadnutom konaní vzniknú ďalšie zbytočné prieťahy.

5. Z hľadiska posúdenia právnej a faktickej zložitosti veci sťažovateľ konštatoval, že konania týkajúce sa pohľadávok nie sú právne zložité. Skutkovú zložitosť veci však nie je

možné posúdiť, pretože okresný súd vo veci nevykonal žiadne dokazovanie. Toto kritérium preto považuje sťažovateľ za naplnené vo svoj prospech a zároveň uvádza, že žiadna zložitost' konania nezbavuje súd zodpovednosti za zbytočné prier'ahy.

6. Pokial' ide o posúdenie správania strán sporu, podľa názoru sťažovateľa neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu.

7. Pri posúdení samotného postupu okresného súdu v napadnutom konaní sťažovateľ trvá na tom, že jeho celková doba trvania na súde prvej inštancie (9 rokov) je zjavne neprimeraná a nezlučiteľná so základnými právami podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj s právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Sťažovateľom napadnuté konanie, ktorého predmetom je spor vyvolaný konkurzným konaním, má nesporne značný ekonomický význam pre sťažovateľa.

9. Sťažovateľ ďalej uviedol, že od podania žaloby uplynulo viac ako 9 rokov, okresný súd vo veci nevykonal žiadne dokazovanie, nedošlo ani k predbežnému prejednaní sporu ani k otvoreniu prvého súdneho pojednávania a ani nebolo vydané akékoľvek rozhodnutie v merite veci. Uvedeným postupom okresný súd podľa sťažovateľa porušil nielen v ústavnej sťažnosti označené práva, ale aj základný princíp civilného sporového konania vyplývajúci z čl. 17 Civilného sporového poriadku.

10. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikáže okresnému súdu konať, prizná mu finančné zadost'učinenie vo výške 10 000 € a trovy konania.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

11. Na základe výzvy ústavného súdu sa k ústavnej sťažnosti po jej prijatí na ďalšie konanie k jej obsahu vyjadril okresný súd v podaní z 15. júla 2020 vedenom pod sp. zn. 1 SprV 659/2020, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 22. júla 2020 a v ktorom uviedol, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. Vo vzťahu k dôvodom ústavnej sťažnosti sa vyjadril, že *„vychádzajúc zo spisového materiálu sp. zn. 7 Cbi 185/2011 a prehľadu jednotlivých úkonov je možné konštatovať, že tunajší súd v predmetnom konaní nekonal plynule, a to v období od 19.10.2011 do 22.11.2013, od 10.07.2014 do 05.06.2018 a od 16.03.2019 do 03.03.2020. V konaní sp. zn. 7 Cbi 185/2011 došlo dvakrát k zmene zákonného sudcu. Činnosť súčasnej zákonnej sudkyne JUDr. Viery Markovej je vo veci plynulá a súd vo veci sp. zn. 7 Cbi 185/2011 koná priebežne a bez zbytočných prietahov. V súčasnosti je nariadený termín pojednávania na deň 03.09.2020.*

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené bolo, aby zvážil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v plnej uplatnenej výške vzhľadom na skutočnosť, že hoci žaloba bola súdu doručená dňa 19.10.2011, sťažovateľ sa o podanej žalobe dozvedel na základe výzvy súdu zo dňa 06.06.2018 až dňa 16.03.2019, kedy súd predmetnú výzvu doručil sťažovateľovi spolu so žalobou na vyjadrenie.

Na účely posudzovania dôvodnosti výšky požadovaného zadosťučinenia prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby prihliadol aj na:

- skutočnosť, že toho času súd pokračuje v konaní, v súčasnosti je nariadený termín pojednávania na deň 03.09.2020,*
- to, že sťažovateľ nepodal sťažnosť na prietahy predsedovi súdu v tomto konaní,*
- dňa 07.07.2020 doručené do spisu 7Cbi 185/2011 späťvzatie žaloby.“*

Okresný súd k svojmu vyjadreniu pripojil aj kópiu späťvzatia žaloby k sp. zn. 7 Cbi 185/2011 doručenému okresnému súdu 7. júla 2020 a vyjadrenie zákonnej sudkyne z 3. júla 2020, ktoré obsahuje aj chronologický prehľad úkonov v napadnutom konaní a z ktorého vyplýva, že *„dňa 19.10.2011 bol na Okresný súd Bratislava I doručený návrh*

žalobcu [REDACTED] ako správcu konkurznej podstaty úpadcu [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] proti žalovanému [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Vec bola najskôr pridelená do oddelenia 7Cbi JUDr. Márii Ondriášovej. V rovnakom období vtedy napadlo na súd okolo 3 tisíc incidenčných žalôb naraz týkajúcich sa konkurzu na majetok úpadcu [REDACTED]. Žalobca podaním zo dňa 24.1.2013 oznámil súdu, že nedisponuje dôkazmi, ktoré označil v návrhoch na začatie konania, nakoľko sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise.

Uznesením zo dňa 22.11.2013 Okresný súd Bratislava I vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby. Dňa 1.4.2014 žalobca požiadal o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby, pričom 24.4.2014 odpovedal súdu s tým, že žiadal vyžiadať z vyšetrovacieho spisu dôkazy, na základe ktorých upraví petit žaloby. Uznesením zo dňa 10.7.2014 súd meritórne vo veci rozhodol tak, že návrh na začatie konania odmietol. Následne v odvolacej lehote dňa 14.8.2014 žalobca odstránil vady návrhu.

Dňa 19.1.2018 bola vec pridelená do oddelenia JUDr. Kataríny Bartalskej, ktorá uznesením zo dňa 5.6.2018 zrušila uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 10.7.2014, ktorým bola žaloba žalobcu odmietnutá. Zároveň bol dňa 6.6.2018 vyzvaný žalovaný na vyjadrenie sa k žalobe. Uznesenie bolo doručené až 16.3.2019.

Dňa 29.3.2019 sa žalovaný vyjadril k žalobe žalobcu, avšak nepriložil plnú moc na zastupovanie v konaní. Dňa 3.3.2020 súd nariadil termín pojednávania na deň 9.4.2020, ktorý musel byť kvôli prerušeniu výkonu funkcie sudcu zrušený.

Na základe Dodatku č. 4 k Rozvrhu práce na rok 2020 som sa stala zákonnou sudkyňou vo veci dňa 25.5.2020 a po fyzickom prebratí spisu bol dňa 1.7.2020 žalovaný vyzvaný na odstránenie väd svojho podania zo dňa 29.3.2019 a bol zároveň nariadený termín pojednávania na 3.9.2020 o 11,00 hod. S poukazom na uvedené som názoru, že od obdobia kedy som sa stala zákonným sudcom vo veci, som konala plynule, bez prietáhov a v súlade s Civilným sporovým poriadkom a to napriek nadmernému zaťaženiu môjho oddelenia (37Cb + 37Cbi). Pokiaľ ide o namietané prietahy za obdobie kým som nebola zákonným sudcom, k týmto sa vyjadriť neviem, mám len za to, že nárazový nápad v takom množstvo ako bolo v prípade obdobných vecí ako je tá namietaná, nie je možné vybavovať v skorších termínoch, resp. plynule a bez prietáhov.“

12. Sťažovateľ vo svojom vyjadrení k stanovisku predsedu okresného súdu a zákonnej sudkyne doručenom ústavnému súdu 27. júla 2020 uviedol, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. Zároveň sa vyjadril, že porušovateľ bol a je stále dlhodobo nečinný, pričom jeho nečinnosť je zjavná a flagrantná, a preto zotrváva na názore, že ústavná sťažnosť je plne dôvodná a opodstatnená.

13. Ústavný súd šetrením zistil, že pojednávanie nariadené v napadnutom konaní na okresnom súde na 3. september 2020 bolo zákonnou sudkyňou zrušené, keďže bude rozhodovať o žalobcom doručenom späťvzatí žaloby.

14. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

15. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

16. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

17. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 38 ods. 2 prvej vety listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

18. Ústavný súd si už pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, z tohto dôvodu v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, III. ÚS 109/07).

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

20. K základným povinnostiam súdu a sudcu patrí preto aj povinnosť zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník, resp. strana konania obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu do 30. júna 2016 vyplývala z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (najmä z § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1) a s účinnosťou od 1. júla 2016 vyplýva z ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), najmä z jeho čl. 17 a § 157 ods. 1. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb a podľa § 157

ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

IV.

Právne posúdenie ústavnej sťažnosti

21. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, podľa ktorých každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, resp. práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

22. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

23. Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorý sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý je vedený pod sp. zn. 3 K 95/2010. Rozhodovanie všeobecných súdov o takýchto návrhoch patrí do ich bežnej rozhodovacej činnosti a spor sa nevyznačuje žiadnymi okolnosťami svedčiacimi o osobitej zložitosti skutkového alebo právneho základu veci. Uvedené nie je možné v zásade ani riadne posúdiť, keďže okresný súd nevykonal vo veci žiadne úkony smerujúce k meritórnemu posúdeniu nároku sťažovateľa. Pokiaľ ide o teda o predmetné

kritérium, doterajšia dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.

24. V správaní sťažovateľa nezistil ústavný súd také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali konštatovanie o ich vplyve na vznik zbytočných prietahov v posudzovanom konaní.

25. Čo sa týka postupu okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie začalo na základe žaloby doručenej okresnému súdu 19. októbra 2011 a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. Okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný od 19. októbra 2011 do 22. novembra 2013 (dvadsaťpäť mesiacov), od 14. augusta 2014 do 5. júna 2018 (takmer 46 mesiacov) a od 16. marca 2019 do 3. marca 2020 (takmer dvanásť mesiacov). Okresný súd teda počas necelých siedmich rokov vo veci nevykonal úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. K uvedeným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti uvedené zákonnou sudkyňou. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (pozri napr. I. ÚS 156/02).

26. Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností danej veci, najmä s prihliadnutím na celkovú dobu trvania napadnutého konania a aj vyjadrenie predsedu okresného súdu, ktorý konštatoval, že okresný súd nekonal vo veci plynule, dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

27. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

28. Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené boli, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie [podobne § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde]. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal priznať finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €.

30. Ústavný súd v danej veci dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je preňho dostatočným zadosťučinením, a preto podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci rozhodol o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3 000 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti sťažovateľovmu návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu). Pri určení výšky primeraného finančného

zadosťučinenia ústavný súd prihliadol najmä na skutočnosť, že okresný súd bol vo veci nečinný takmer 7 rokov (bod 25 tohto nálezu), na druhej strane sťažovateľ bol dosiaľ nútený v konaní vykonať len jeden úkon (vyjadrenie k žalobe). Zároveň došlo v konaní pred okresným súdom k späťvzatiu žaloby.

VI.

Trovy konania

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

32. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

33. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2020 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti).

34. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku roka 2019 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky vo výške 1 062 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 177,00 € a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 10,62 €). Právna zástupkyňa sťažovateľa je platkyňou dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), a tak uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004

Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Sťažovateľovi tak patrí náhrada trov konania v celkovej výške 450,29 € (bod 4 výroku).

35. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

36. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu